

[Knud Lind]

handling, så jeg synes, jeg er gået meget vidt i denne sag.

Jeg vil godt vende tilbage til en ting, som den foregående taler, hr. Leif Hermann, også nævnte. Ministeren har nemlig ikke svaret mig endnu. Vi omtalte det ved de første to lovforslag og nu igen. Jeg gjorde mig endda den ulejlighed at give ligesom anskuelighedsundervisning i, at forenkling, afbureaukratisering, er et fatamorgana.

Folketingets indsigt i, hvad man lovgiver om, er uendelig lille, når der kommer en stribe af bemyndigelsesparagraffer, som først senere skal udmøntes i et eller andet, når embedsmændene har puslet færdig med det. Disse blankchecks, som vi i dag skal skrive under, har jeg været stærkt modstander af i de lovforslag, ministeren er kommet med her, fordi man, som jeg tidligere har beskrevet, er i stand til, hvis man vil, at lovgive ud i enkeltheder, også i petitesser, som man måske nok kunne have undværet. Men samtidig kører man altså på det dér.

Der er to muligheder – der er faktisk tre. Den ene er, at embedsmændene ikke er i stand til at skrive loven, så danerne kan forstå den. Den anden er, at embedsmændene ikke ønsker at skrive loven, idet de selv senere godt vil have hånd i hanke med, hvordan det skal være. Og den tredje er, at ministeren tror, miljøministeren forbliver miljøminister i al evighed og derfor også gerne selv vil have hånd i hanke med, hvad der sker.

Tilbage står Folketinget som taber i det spil, for det er jo Folketinget, der er den lovgivende magt. Det er Folketinget, der vedtager de love, hvor miljøministeren indirekte sørger for, at Folketinget ikke får en chance for at lovgive. Og så kommer altid denne lille ministerunderskyldning, at det hele går så stærkt i dag, og det er så kompliceret, så at vi desværre ikke kan andet end at skrive alt det her. Alt sammen kører så hurtigt.

Men som sagt viser det sig, at når man laver lovforslaget i enkeltheder i nogle af paragrafferne, kan det godt lade sig gøre alligevel, så det må være en af de andre ting.

Formanden:

Fru Dorte Bennedsen har ordet, og jeg skal sige, at vi nu går til anden omgang.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil godt starte med rimelig skarpt at tage afstand fra den form for aldeles utidige angreb på embedsmænd, som hr. Knud Lind her præsterede. Dér taler hr. Knud Lind på egne vegne og ikke på de øvrige folketingsmedlemmers vegne.

Så vil jeg gerne takke ministeren for, jeg må for mit vedkommende sige nogle overraskende bemærkninger, som jeg blev meget glad over, nemlig ministerens bemærkninger om bonuslokalplaner, hvor ministeren sagde, at det ikke har været hensigten, at en række gode ting bare skal kunne fjernes.

Jeg startede med at sige i mit første indlæg, at jeg syntes, det var svært at komme til bunds i det alt sammen. Det er muligt, at jeg har mislæst bemærkningerne, men der står til § 69:

»Lokalplaner kan således både styrke og svække beskyttelsen i de konkrete situationer i forhold til de generelle regler i naturbeskyttelsesloven.«

Og så står der senere:

»Det er en forudsætning for bonusvirkningen, at lokalplanerne udtrykkelig opregner, hvilke af de nævnte bestemmelser der ikke skal gælde i lokalplanområdet, og at der i lokalplanen findes bestemmelser, der udtrykkelig tager stilling til de forhold, der reguleres af de fortrængte generelle regler.«

Når jeg så slår op, har jeg forstået af §§ 3 og 4 og §§ 15–19, tror jeg det er, at man kan ændre disse regler, blot man i lokalplanen giver udtryk for, hvorledes man ændrer dem. Jeg kan ikke i denne tekst læse noget forbehold for, at bonuslokalplanerne ikke kan ændre i disse bestemmelser.

Derfor er jeg dobbelt glad over, at ministeren udtrykte sig, som hun gjorde, og det synes jeg giver et godt håb for det arbejde, vi skal lave i udvalget på dette område.

Så sagde ministeren, at der ikke var flere bemyndigelser i dette. Jeg har ikke talt det op konkret i den forrige lovgivning, men der er i hvert fald mere end 40 bemyndigelser i dette lovforslag. Det, der bl.a. er problemet ved dem, er, at der ikke i bemærkningerne står noget som helst om, hvorledes ministeren agter at udnytte disse bemyndigelser. Det må være et minimumskrav.

Jeg kan ikke lade være med lige at svare på ministerens lille spark til Socialdemokratiet.